

ביפו בליל הסילווסטר:

הבן שוטרי המרחב היו ערוכים ללילה. במכשיר הקשר של הבלשים נשמעה לפתע קריאה: „אזרח ירה באקדח... כיי כר קדומים ביפו העתיקה...“ במקום התקהלו אנשים. תייר אוסטרלי מזוקן הובל בידי שני שוטרים אל ניידת. השוטר סיפר כי התייר, בעל יאכטה העור גנת במארינה בתל-אביב ירה באוויר בי אקדח רקטות שהיה ברשותו. התייר הובל אחר כבוד לתחנת המיש-טרה שליד השעון. הוא היה מלווה בנוג ידידים אמיד מתל-אביב. בתחנה היה ה-תייר הצעיר מבוהל: „אף פעם לא נעצר-תי“, טען. „אני מסתובב בכל העולם ב-יאכטה שלי. כל ערב ראש-השנה אני נוהג לירות עם האקדח הזה. לא ידעתי שבי-ארץ זה אסור.“

סירנות מופעלות

וניידות דוהרות

מ חוץ לתחנה התאסף קהל. שימחת החג נתנה את אותותיה ביוסף בן-דוד, המכונה אליאס השיכור. הוא רקד הורה מול השעון. „אני נכנס לכל מקום“, הס-ביר. „לוקח פה כוסית ושם כוסית. מה יש, אסור לשמוח? היום עשרה בטבת. לא? תנו לי קוניאק קוניאק קוניאק!“ רב-פקד יעקב חן-ציון ראש לישכת התנועה ניגש אל השיכור, והורה לו ב-עדינות להסתלק מהמקום ולא להוות מיט-רד. השניים לחצו ידיים כמכרים ותיקים. השיכור הבטיח להתנהג יפה. „זו פסיכ-לוגיה של שיכורים“, הסביר אחרי-כך רפ"ק חן-ציון. „הם תמיד חושבים שהם מכירים אותך.“

כשלושים דקות, אחרי חצות נשמעה

אבו-סטארסקי ואבו-האץ'

צמד הבל-שים הוותיק

קים ממרחב יפו סיפרו כי השנה היה יחסית שקט בסילווסטר.

אולם הם מילאו את חובתם. כאשר הבחינו בדמות חשודה בבניין נטוש בשכונת התיקווה זינקו רס"ר דפני (מימין) ואבי ליפשיץ מהמכונית, וחדרו אל הבניין בנוסח סירטי סטארסקי והאץ'.

רה ליד מוסך ישן. הבלשים יצאו אל אני שי המכונית. הם חזרו תוך כמה דקות. „אני מכיר כמעט את כל הבדוקאים במרחב“, סיפר דפני. „אלה אינם מוכרים. הנהג נראה לי חשוד. אבל ראיתי במכו-נית גם את אמו ואחרי-כך הבחנתי גם בסבתא. אז נראה לי שהם בסדר.“

ברחוב הראשי בשכונת התיקווה פוג-שים בדני בית-מרקחת. הוא כבר ניסה הכל, מספרים הבלשים. „סוחר-סמים ידוע.“

נעים להכיר, אבל הבחור זהיר. אין טעם לחפש עליו. נוסעים הלאה. בין הר-סיסמות החשוכות מבחינים בצל של אדם. תוך שניות נפתחות שתי דלתות המכונית. הבלשים פורצים החוצה. עוד שניה וכמו סטארסקי והאץ' הם מזנקים לתוך הבניין. החשוד ברה, אבל הוא מוכר. „נרקומן ידוע“, מספר דפני, „כל פעם שהוא רואה אותנו הוא בורח. הוא סתם מיסכן.“

פוגשים גם את רוחמה הפרוצה, שמקונ-נת כי אין עבודה. השנה כמעט אין פעי-לות. המישטרה עשתה פעולות-מניעה מקיפות, ואולי גם העבריינים התליטו לנוח בסילווסטר.

באלחוט הניידת הקריאה: „כל הניידות, כאן המוקד, מכונית נמלטה. במכונית חמישה צעירים. הם נמלטו מבניין מרכז זים ביפו. כנראה ניסיון לפריצה. המכר נית נמלטה לכיוון בת-ים.“

הסירנות מופעלות, והניידות דוהרות לבת-ים. בשדרות ירושלים עפסק המירדף. הפורד אסקורט של הבלשים ליפשיץ ו-דפני כבר חסמה את מכונית החשודים. הבלשים ביקשו תיגבורת. ניידת נוספת הגיעה. אחד אחד הועברו החשודים לניי-דת ונלקחו למישטרה. במקום כבר נמצא שומר הבניין, צעיר בן 17, שסיפר: „לפי ני חצי שעה הם הגיעו במכונית וטענו שהם עושים ביקורת. לא הכרתי אותם. ביקשתי מהם להזדהות והם לא רצו. אחד מהם יצא מהמכונית ונתן לי בוקס. התי-חמקתי מהם והוצאתי את הכלב.“

החשודים היו עצבניים. עיניהם זהרו ברוגז. הם ניסו להתפרע, אך השוטרים התגברו עליהם והכניסו אותם לתא כדי שירגעו עד לחקירה.

שתיים אחרי חצות. הבלשים דפני ו-ליפשיץ ממשיכים בסיוור. מכונית חשידה משכה את תשומת לבם. הם אינפו אותה בין סימטות שכונת עזרא. המכונית עצי-

שניים למעצר

הבלש אבי ליפשיץ (במרכז) מוביל שני חשודים, שחבריהם התקיפו שומר בבניין מרכזים ביפו. הצעירים ניסו להימלט. ניידות המישטרה הוזעקו. באלחוט, הם נתפסו על-ידי הבלשים במירדף מרתק.

אליאס השיכור החליט לחגוג את הסילווסטר בשתיית קוניאק. הוא בא להפגין את שימחתו מול תחנת-המישטרה שליד השעון ביפו. „מה יש, אסור לשמוח?“ שאל את השוטרים, שביקשו ממנו ללכת לישון בבית.

